ných vydání zákona o přímých daních. Přesto, že v předmluvě jej autoři nazývají skromně »příručkou«, jest to dílo, které předčí všechna dosavadní díla jak rozsahem (1087 stran velkého formátu), tak obsahem (zejména citovanými a hlavními částmi otištěnými výnosy, vydanými min. financí). Judikatura po většině jest zpracována ve formě komentáře, není tedy většinou otiskována tak, jako u ostatních komentovaných vydání jest zvykem, takže vhodným doplňkem díla bude kterékoli dosud vyšlé komentované vydání. Komentář, kterým jednotlivá ustanovení byla doprovázena, však daleko přesahuje pouhou snůšku literatury, vyjadřuje snahu, osvětliti ducha nové zákonné úpravy, a to způsobem velmi zdařilým. Úprava jest samozřejmě přehledná.

Komentář je dílem mladší generace právních úředníků, která takto důstojně prokazuje schopnost vytvořiti kolektivně ucelené velké dílo. I když každý ze spoluautorů zpracoval jen část, jemu jako referentu příslušející, vyšlo dílo teprve skoro rok po novelisaci, což prohloubení jeho zpracování jen prospělo. Není pochyby, že oficiosní ráz díla učiní z něho pramen, který bude ve styku s úřady jistě velmi často citován, neboť ministerstvo financí zakoupilo značnou část nákladu pro úřední potřebu.

Pužman.

Ing. B. Novotný: **O placených dovolených,** Průmyslové praktikum, č. 20, 1937, str. 32, cena 12 Kč.

Autor, jenž jest sekretářem Zaměstnavatelské úřadovny Ústředního svazu čsl. průmyslníků v Praze, uvádí v předmluvě, že pohnutkou vzniku tohoto spisku byly z vlastní zkušenosti známé pochybnosti zaměstnavatelských kruhů o nárocích na placenou dovolenou, vyplývající zejména z nepřesné dikce zákonných předpisů. Výklad zabývá se zákonem čís. 67/25, který zavedl placenou dovolenou dělníků a § 26, 27 zák. č. 154/34 o soukromých zaměstnancích. Vhodné rozčlenění látky umožňuje rychlou orientaci o jednotlivých otázkách, z nichž některé jsou velmi časové (na př. t. zv. vysazování dělnictva, kterýžto pojem jest našemu civilnímu právu neznám — právní kontrukci podává Dr. S. Suchánek, v článku »Vysazení z práce«, Soudcovské listy, roč. 18, 1937, str. 130 a n.). Poněvadž některé problémy nelze vyřešiti ani ze zákona, ani z judikatury, tedy autor se uchyluje k úvaze o praktické účelnosti toho či onoho řešení; právě v těchto směrech by bylo zajímavé znáti také stanovisko zaměstnanců. O otázkách pracovního práva by mělo vycházeti co nejvíce věcných studií, aby tak se usnadnila a usměrnila prakse pracovních soudů a proto instruktivní spisek B. Novotného jest jen vítati.

Koblížek.

Po časopisech.

Osnova civ. řádu soudního

bude nyní stále v popředí zájmu, poněvadž správně se odhaduje, že její projednání v parlamentě bude snadnější a rychlejší, než uzákonění nového obč. zákona. Proto upozorňujeme na článek doc. Dra G r ň y »Osnova civilního řádu soudního«, Hosp. politika, roč. 21, 1937, str. 453 a n. — těmito výňatky:

»Osnova zákonů o civilním soudním řízení není žádné revoluční dílo. Z největší části jest pouhým překladem jurisdikční normy a civilního řádu soudního, platných v zemích historických, a jen nepatrně jest na několika místech doplněna nebo opravena. Téměř všechny případy, kde se nynější právo slovenské odlišuje od práva platného v zemích historických, jsou tedy v osnově upraveny podle zákonů dříve rakouských . . .

Ve vlastním civilním soudním řádu nejdůležitější soubor změn týká se postupu při zjišťování skutkového děje. Zde osnova přejímá mnohá ustanovení slovenského práva v zájmu spolehlivějšího vyšetření skutečností, které tvoří podklad sporu. Soudu má jimi býti zaručena větší pravomoc a nezávislost na návrzích a vyjádřeních stran, jakož i zmenšena jeho odvislost od dobré vůle třetích osob při zjišťování skutkového děje. Sem patří především ustanovení nového § 277, podle něhož má soud možnost z úřední moci, tedy bez ohledu na návrhy stran, provésti všechny důkazy, které pokládá za potřebné, třebas by strany jejich provedení nežádaly, nebo se přímo vyslovily proti nim. Sem patří také ustanovení, ukládající třetím osobám povinnost předložiti listiny, sporu se týkající a dáti k disposici předměty ohledání, což bylo dosud známo v právu sloven-